

Arrest

nr. 341 171 van 13 februari 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. JACOBS
Kroonlaan 88
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 10 juni 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 mei 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 november 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat F. JACOBS verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een staatsburger van Palestina, afkomstig uit de stad Khan Younis gelegen in de Gazastrook. U woonde er altijd met uw ouders, broers en zussen samen.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming voert u de volgende feiten aan.

Omwille van de moeilijke levensomstandigheden (o.m. oorlog en armoede) verliet u op 12 april 2023 Palestina. U reisde via Egypte en Turkije richting Griekenland alwaar u op 2 augustus 2023 een verzoek tot internationale bescherming indiende. Op 8 september 2023 werd u vervolgens in de hoedanigheid van vluchteling erkend.

Nadat aan u de vluchtelingenstatus werd toegekend verliet u het vluchtelingenkamp te Kos om zich te Athene te vestigen. Te Athene werd u evenwel geconfronteerd met een gebrek aan tewerkstellingsmogelijkheden en racisme. Bijkomend verwijst u eveneens naar de ontoereikendheid van de medische hulp.

Omwille van voornoemde redenen reisde u op 23 november 2023 per vliegtuig van Griekenland naar België. Te België diende u op 4 december 2023 andermaal een verzoek tot internationale bescherming in. U hoopt te België stabiliteit te vinden, o.m. via een tewerkstelling binnen het domein van computerwetenschappen. Ter staving van uw verzoek legt u kopieën van uw paspoort, uw Palestijnse identiteitskaart, uw Griekse identiteitsdocumenten, uw UNRWA kaart en een vaccinatiekaart voor.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de elementen die voorhanden zijn, namelijk uw verklaringen en de stukken uit het administratief dossier, blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist (CGVS, pg. 6).

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigen van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigen gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigen van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstige van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onvereenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze

bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece.

Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn ngo's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Omtrent uw Griekse documenten blijkt vooreerst uit uw administratief dossier en neergelegde documenten dat u de vluchtelingenstatus werd toegekend op 8 september 2023. Zowel uw verblijfs- als reisvergunning zijn op vandaag nog steeds geldig, respectievelijk tot 7 september 2026 en 2 november 2028.

Uit objectieve informatie blijkt dat verzoekers die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van

internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : <https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03RSABIP.pdf>; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem). In dit geval heeft u uw aanvraag om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend en heeft u nog steeds een geldige verblijfsvergunning (ADET). Het is dus duidelijk dat u ook een fiscaal registratienummer hebt dat u toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van onroerend goed. U ontkent dit evenwel (CGVS, pg. 8).

Inzake uw Griekse documenten hecht het CGVS voorts weinig geloof aan uw verklaringen als zou u uw papieren, inclusief verblijfsvergunning, bewust "verloren" zijn (CGVS, pg. 6, 7). Uw verklaring dat u de regels toen niet kende en van mensen hoorde dat u op deze wijze te België kon blijven (CGVS, pg. 7) is bovendien weinig afdoend. Immers, het is weinig aannemelijk dat u een dergelijk belangrijk document bewust zou verliezen, te meer het geenszins vaststond dat uw asielpcedure te België een positieve uitkomst zou hebben en dat u zich op deze wijze bij een terugkeer naar Griekenland in een moeilijker administratieve situatie zou plaatsen.

Wat er ook van zijn, het Commissariaat-generaal benadrukt dat een persoon die internationale bescherming geniet in Griekenland en zijn afgedrukte verblijfsvergunning (het document dat aantoonst dat hij in het bezit is van een geldige verblijfsvergunning) verliest, niet te maken krijgt met de specifieke moeilijkheden waarmee personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en van wie de verblijfsvergunning is verlopen en die naar deze lidstaat moeten terugkeren, worden geconfronteerd.

Ten eerste wijst het CGVS erop dat het mogelijk is een duplicaat te krijgen als de gedrukte verblijfsvergunning (ADET) verloren is gegaan. Daartoe moet men zich naar een Asielbureau begeven om het verlies van het document aan te geven en een bewijs van verlies te krijgen dat aan de politie moet worden overgelegd. De politie zal de betrokken persoon een kennisgeving overhandigen. Het Asielbureau moet van dit bericht op de hoogte worden gebracht en ongeveer 4 maanden nadat het op de hoogte is gebracht, neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is verkregen, moet een afspraak worden gemaakt met het relevante Politiekantoor om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in het geval van beschadigde documenten (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>).

Ten tweede blijkt uit uw administratief dossier duidelijk dat uw verblijfsvergunning nog niet verlopen is, u beweert alleen dat uw gedrukte verblijfsvergunning verloren zou zijn. Hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze objectieve informatie geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben. Zelfs indien u niet het langer in het bezit zou zijn van uw geprinte verblijfsvergunning, blijkt hieruit niet dat u geconfronteerd zou worden met de moeilijkheden die mensen ondervinden die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid (CGVS, pg. 8, 9, 10) en gezondheidszorg (CGVS, pg. 9, 13, 14), voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

Betreffende uw beweerde moeilijkheden inzake het vinden van een tewerkstelling verklaart u dat u enkele malen illegaal werkte, o.m. in een tapijtenfabriek (CGVS, pg. 8) en op een druivenveld (CGVS, pg. 9). U maakt evenwel allerm minst gewag van ernstige inspanningen teneinde een duurzame en officiële tewerkstelling vinden. Immers, u verklaart zelf dat u geen interimkantoren bezocht (CGVS, pg. 9), enkel het internet aansprak (CGVS, *ibid.*) en hotels of winkels betrad (CGVS, *ibid.*). Van een doortastende manier van werk zoeken is er bijgevolg geenszins sprake. Dienaangaande wordt bijkomend benadrukt, zoals eerder aangehaald (cf. *supra*), dat o.b.v. uw verklaringen (CGVS, pg. 10) en de objectieve informatie binnen uw dossier wordt vastgesteld dat u op vandaag nog steeds over een fiscaal registratienummer beschikt dat u toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van onroerend goed.

Inzake u vermeende moeilijkheden bij de toegang tot de gezondheidszorg beweert u dat u gedurende uw periode te Griekenland vier à vijf keer nood had aan medische verzorging (CGVS, pg. 12). Ofschoon het louter blote beweringen betreft maakt u andermaal evenwel allerm minst gewag van ernstige inspanningen ten einde de gepaste medische zorg te vinden. Zo verklaart u dat uw medische zorgen niet gedekt waren (CGVS, pg. 9), dat het ziekenhuis te ver gelegen was (CGVS, pg. 13) en dat u geen geld had voor een huisarts (CGVS, *ibid.*) noch voor medicijnen (CGVS, pg. 13). Bijkomend verklaart u dat ook het medisch centrum voor vluchtelingen, waarvan u nota bene zowel de naam (CGVS, *ibid.*) als de afstand (CGVS, pg. 14) niet kunt benoemen, te ver gelegen was.

Met betrekking tot het sociale zekerheidsnummer (AMKA), waarvan u beweert niet op de hoogte te zijn of u hier al dan niet over beschikt (CGVS, pg. 7) merkt het Commissariaat-generaal volledigheidshalve op dat uit objectieve informatie ook blijkt dat het pas wordt gedeactiveerd wanneer de verblijfsvergunning verloopt (AIDA/ECRE, Country Report: Greece. Update 2023, juni 2024, blz. 248: "According to the latest JMD F80320/109864/14.12.2023, the Social Security Number (AMKA) is deactivated a day after the residence permit expires"). Uit de objectieve informatie blijkt duidelijk dat het AMKA de dag na het verstrijken van de verblijfsvergunning wordt gedeactiveerd omdat de Griekse wet bepaalt dat het AMKA wordt gedeactiveerd in geval van illegaal verblijf op Grieks grondgebied (*Ibid.*, blz. 278: "Specifically as regards deactivation due to nonlegal residence in the country, [deactivation] shall automatically take place on the day following the expiry of validity of the residence title, in the absence of renewal, extension or withdrawal of the status of international or temporary protection"). Het is dus het verlopen van de geldigheid van de verblijfsvergunning die belangrijk is, niet het verlopen van de gedrukte verblijfsvergunning. Als uw verblijfsvergunning niet voor 7 september 2026 verloopt, is uw AMKA ook tot die datum geldig. En zelfs als u niet de nodige stappen had ondernomen om uw AMKA te verkrijgen, zou u geen gratis toegang tot gezondheidszorg in openbare instellingen worden geweigerd ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription", zie UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op: <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; Refugee Info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA), van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/enus/articles/4985632313623>; Country Report: Greece. Update 2022", blz. 250-251).

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van racisme (CGVS, pg. 8, 10, 14, 15), moet worden opgemerkt dat, daargelaten het slechts een blote bewering is, deze situatie niet kan worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling.

Bovendien blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u naar aanleiding van uw ervaringen geen hulp zou hebben gezocht (CGVS, pg. 14, 15), hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

Bijkomend wordt eveneens gewezen op de vaststelling dat u slechts een viertal maanden te Griekenland verbleef (verklaring DVZ, punt 33 en CGVS, pg. 8), waarvan nota bene veertig dagen in een vluchtelingenkamp (CGVS, CGVS, pg. 8), dewelke geenszins getuigt van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen en uw rechten er te laten gelden.

U haalde behalve bovenstaande geen enkele andere reden aan waarom u zou kunnen terugkeren naar Griekenland. Uit uw verklaringen blijkt tot slot een hoge mate aan zelfredzaamheid. Zo behaalde u vooreerst te Palestina een Bachelor Computerwetenschappen aan de universiteit (CGVS, pg. 5, 6) en slaagde u er in om van uw land van herkomst via Egypte, Turkije en Griekenland naar België te reizen (CGVS, pg. 6). Na de erkenning van de hoedanigheid van het vluchtelingenstatuut verhuisde u vervolgens onmiddellijk naar Athene waar u, mits financiële ondersteuning van uw broer (CGVS, pg. 7), een appartement kon huren voor de prijs van 350 euro per maand (CGVS, *ibid.*) en ook gedurende uw laatste twee maanden te Griekenland huurde u een woonst (CGVS, pg. 11, 12). Ook uw reis naar België werd door uw broer bekostigd (CGVS, pg. 5, 8). Tot slot getuigt de vaststelling dat u te België reeds gewerkt hebt en momenteel Franse taallessen volgt

(CGVS, pg. 10) van een zekere autonomie en zelfredzaamheid waardoor niet aangenomen kan worden dat u te Griekenland in een situatie van vergaande deprivatie zou belanden. Het CGVS ziet met andere woorden niet in waarom een terugkeer naar Griekenland om daar een duurzaam bestaan uit te bouwen voor u niet mogelijk zou zijn.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

Uw documenten vermogen voorgaande appreciatie niet te wijzigen. Uw Palestijns paspoort en identiteitskaart alsook uw Griekse identiteitsdocumenten tonen hoogstens uw identiteit en afkomst aan, dewelke niet te discussie staat, maar voegen verder weinig toe aan uw asielmotieven. Uw UNRWA kaart toont verder enkel uw registratie bij UNRWA aan en uw vaccinatietaalje staat hooguit welke vaccinaties aan u werden toegediend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming te Griekenland werd toegekend en om die reden niet naar Palestina mag teruggestuurd worden.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 3 en 13 EVRM, van de artikelen 4 en 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, van de artikelen 23 en 39 van de richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus, van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/7, 48/9 en 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van “art. 2 par. 2 en 3” van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van “het beginsel van behoorlijk bestuur waaronder zorgvuldigheidsplicht” en van de “principes van machtsoverschrijding”.

Als bijlage bij haar verzoekschrift voegt verzoekende partij een rapport van CERD (*Comité pour l'élimination de la discrimination raciale*) van 24 december 2024 (bijlage 3).

2.2. Op 14 januari 2026 legt verwerende partij een aanvullende nota neer met een actualisatie van de landeninformatie inzake de algemene situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (zie rechtsplegingsdossier, stuk 10).

2.3. Op 18 januari 2026 legt verzoekende partij twee aanvullende nota's neer met als bijlage een schrijven d.d. 19 november 2025 van een tiental afgevaardigden van Griekse (hulp)organisaties aan het Commissariaat-generaal (en DVZ) (bijlage 1). Bij haar tweede aanvullende nota voegt zij tevens het rapport “*Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights*” gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in april 2025 (bijlage 2) en een psychologisch attest d.d. 13 juni 2025 (bijlage 3) (rechtsplegingsdossier, stuk 12).

2.4.1. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund. De onderdelen van het middel die door verzoekende partij worden ontwikkeld zullen derhalve slechts besproken worden in de mate dat ze betrekking hebben op de in het onderhavige arrest in aanmerking genomen motieven.

2.4.2. De Raad duidt er vooreerst op dat de uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 20 oktober 2006, nr. 163.900; RvS 8 januari 2007, nr. 166.392). De Raad stelt vast dat verzoekende partij niet de minste toelichting geeft op welke wijze zij artikel 13 EVRM, artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, artikelen 23 en 39 van voormelde richtlijn 2005/85/EG, artikelen 10 en 11 van de Grondwet en de

“principes van machtsoverschrijding” geschonden acht. Deze onderdelen van het middel zijn derhalve niet ontvankelijk.

2.4.3. Dient vervolgens te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing met recht wordt gemotiveerd dat in hoofde van verzoekende partij geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

De motieven dienaangaande luiden als volgt:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoekende partij slaagt er geenszins in om deze motieven te ontkrachten. In haar verzoekschrift benadrukt zij haar psychische kwetsbaarheid, doch zij blijft in gebreke aan de hand van overtuigende medische en/of psychologische stukken aan te tonen dat haar mentale gezondheidstoestand van die aard en/of ernst is dat zij niet bij machte zou zijn om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen en in dit kader verschillende gehoren af te leggen. Zij het in dit kader opgemerkt dat verzoekende partij bij de aanvang van haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal aangaf dat zij naar de psycholoog ging, doch van mening was dat haar mentale gezondheidstoestand niet van die aard was dat deze een negatieve invloed zou hebben op het interview (notities CGVS, p. 3). Ook in het thans per aanvullende nota bijgebrachte psychologisch attest van 13 juni 2025 wordt nergens gesteld dat de psychische problemen van verzoekende partij van die aard en/of ernst zijn dat zij ten gevolge hiervan niet in staat zou zijn (geweest) om een procedure internationale bescherming in te leiden of te doorlopen, om in dit kader de verschillende gehoren te volbrengen en om haar asielrelaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten.

Hoewel verder op zich kan worden aangenomen dat de situatie in Gaza een psychologische impact heeft op verzoekende partij, benadrukt de Raad evenwel dat, gelet op het voorgaande, verzoekende partij in gebreke blijft aan te tonen dat haar mentale gezondheidstoestand van die aard en/of ernst is dat zij niet bij machte zou zijn om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen en in dit kader verschillende gehoren af te leggen.

Dient derhalve te worden besloten dat verzoekende partij niet concreet aantoonde of hard maakt dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert zij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt zij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

2.4.4. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling die al dergelijke bescherming heeft gekregen in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren, tenzij hij elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer: (...) 3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie;”

Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel vervat in artikel 33, lid 2, a) van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de Procedurerichtlijn).

Dit beginsel van wederzijds vertrouwen betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt

wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht komt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./Bundesrepublik Deutschland*, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van “tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”, dan vallen volgens het Hof deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens van de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken 297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89). Er kan voorts volgens het Hof niet volledig worden uitgesloten dat een persoon, die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij, bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, *Jawo*, pt. 95).

2.4.5. Uit de bestreden beslissing en de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Blijkens de verklaringen van verzoekende partij en de stukken in het administratief dossier werd verzoekende partij op 8 september 2023 een vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland en werd zij in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning, ADET genaamd, die drie jaar geldig is (geldig van 08/09/2023 tot 07/09/2026), en van een reispaspoort, dat vijf jaar geldig is (van 03/11/2023 tot 02/11/2028) (zie verklaring DVZ, vragen 23 en 27; notities CGVS, p. 7; ‘identiteitsdocumenten GR’ (kopieën) (administratief dossier, stuk 6, map documenten, doc. 3); ‘Aanvraag derde landen Griekenland’ (administratief dossier, stuk 7, map landeninformatie)).

In zoverre in het verzoekschrift opgeworpen wordt dat de commissaris-generaal heeft nagelaten afdoende te onderzoeken of zij actueel internationale bescherming geniet in Griekenland, onderstreept de Raad dat uit voormelde gegevens afdoende blijkt dat aan verzoekende partij een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland. Er dient in dit verband op te worden gewezen dat de bewijslast met betrekking tot de eerder verleende internationale beschermingsstatus in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet bij de commissaris-generaal berust, doch eens hieraan is voldaan, komt het de verzoeker die de actualiteit of effectiviteit van deze bescherming ter discussie stelt, persoonlijk toe om aan te tonen dat hij niet (meer) op deze bescherming kan rekenen. Derhalve komt het aan verzoekende partij zelf en niet aan verwerende partij toe om het bewijs te leveren dat verzoekende partij in Griekenland niet langer internationale bescherming geniet, alwaar zij echter geheel in gebreke blijft. Zij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die wijzen op een intrekking of opheffing van de haar verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin. Er kan dan ook worden aangenomen dat haar internationale beschermingsstatus in Griekenland nog steeds geldig is.

2.4.6. Wat betreft de stelling in het verzoekschrift dat er geen concrete, actuele landeninformatie inzake de specifieke situatie van erkende vluchtelingen in Griekenland werd toegevoegd aan het administratief dossier, benadrukt de Raad evenwel dat in de bestreden beslissing verwezen wordt naar meerdere (actuele) bronnen met betrekking tot de specifieke situatie van erkende vluchtelingen in Griekenland, waaronder het “*Country Report: Greece. Update 2023*” van AIDA/ECRE d.d. juni 2024, het rapport “*Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights*”, van RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024, het “*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*” van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024, de “*Communication on the status of migration management in mainland Greece*” van de Europese Commissie d.d. 4 april 2025 en het rapport “*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*” van RSA/PRO ASYL d.d. april 2025. Tevens dient gewezen te worden op de actualisatie van de landeninformatie door verwerende partij per aanvullende nota.

De Raad onderstreept tevens dat zowel verzoekende partij als verwerende partij een veelheid aan recente, uitgebreide en gedetailleerde rapporten en informatie aanleveren, die afkomstig zijn van een breed scala aan bronnen. De Raad is dan ook van oordeel dat er te dezen en op heden wel degelijk voldoende actuele, betrouwbare, eensluidende en omvattende informatie voorligt, die toelaat om een gedegen inschatting te maken van de actuele situatie in Griekenland voor begunstigden van internationale bescherming.

2.4.7. Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie kan verder niet worden afgeleid dat de levensomstandigheden van begunstigten van een internationale beschermingsstatus in Griekenland zodanig zijn dat deze begunstigten, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch zullen worden geconfronteerd met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan. De situatie is niet van die aard dat elke statushouder zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie bevindt, die het onmogelijk maakt om in zijn of haar elementaire levensbehoeften te voorzien. Dit neemt niet weg dat er in Griekenland sprake is van een zeer precaire situatie waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland. De situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland is ernstig en moeilijk hetgeen onder andere het gevolg is van de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd waardoor zij in zware en schrijnende levensomstandigheden kunnen terechtkomen met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp. In dit verband moet rekening worden gehouden met “*alle gegevens van de zaak*” (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, pt. 89) en is het noodzakelijk op basis van de individuele omstandigheden van verzoekende partij haar verzoek te beoordelen, waarbij het aan verzoekende partij toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat zij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

Het thans door verzoekende partij bijgebrachte schrijven d.d. 19 november 2025 van een tiental afgevaardigden van Griekse (hulp)organisaties aan het Commissariaat-generaal (en DVZ) (bijlage 1 van de aanvullende nota's) werpt hierop geen ander licht. Wat betreft de kritiek in de brief op het rapport “*Aide aux migrants*”, gepubliceerd door Cedoca op 25 juli 2025, waarbij gesteld wordt dat de informatie in het rapport niet (langer) correct en/of actueel is en verzocht wordt om voormeld rapport buiten beschouwing te laten bij de beoordeling van de situatie van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland, merkt de Raad op dat verwerende partij noch in de bestreden beslissing (die dateert van vóór de publicatie van dit rapport) noch in haar aanvullende nota verwijst naar dit rapport. Evenmin steunt de Raad zich in zijn beoordeling op dit rapport. Waar in het schrijven de moeilijke situatie in Griekenland voor begunstigten van internationale bescherming benadrukt wordt, onderstreept de Raad nog dat ook in de hierboven gedane analyse van de algemene situatie in Griekenland voor begunstigten van internationale bescherming erkend wordt dat de situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland ernstig en moeilijk is, onder andere door de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd waardoor zij in zware en schrijnende levensomstandigheden kunnen terechtkomen met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp. Verder erkent de Raad dat, gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, er een evolutie is naar een toenemende bureaucratistische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland. Echter dient te worden herhaald en benadrukt dat uit het geheel van de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie niet kan worden afgeleid dat de levensomstandigheden van begunstigten van een internationale beschermingsstatus in Griekenland zodanig zijn dat deze begunstigten, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch zullen worden geconfronteerd met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan. De situatie is niet van die aard dat elke statushouder zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie bevindt, die het onmogelijk maakt om in zijn of haar elementaire levensbehoeften te voorzien. Derhalve blijft onverminderd overeind dat, hoewel een voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming, een individuele beoordeling noodzakelijk blijft waarbij de persoonlijke situatie en individuele omstandigheden van de verzoeker als statushouder in Griekenland te dezen doorslaggevend zijn. Het komt dan ook wel degelijk aan verzoekende partij toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat zij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In casu slaagt verzoekende partij er evenwel niet in aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terecht zal komen die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling.

2.4.8. Verder dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij niet aantoont dat zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland niet in staat was/is de nodige officiële documenten – meer bepaald een Griekse verblijfsvergunning (ADET), een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociaal zekerheidsnummer (AMKA) – te bekomen waarmee zij in Griekenland haar rechten kan doen gelden wat betreft o.a. de gezondheidszorg, huisvesting, sociale zekerheid, de arbeidsmarkt en onderwijs, laat staan dat zij zou aantonen dat zij hierdoor, buiten haar wil en persoonlijke keuzes om, terechtkwam of bij een terugkeer naar Griekenland zal terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie.

Zo dient te worden herhaald dat zij in het bezit werd gesteld van een Griekse verblijfsvergunning (ADET) alsook een Grieks reispaspoort. Haar Griekse verblijfsvergunning en Grieks reispaspoort zijn bovendien nog steeds geldig (zie *supra*).

Waar uit de verklaringen van verzoekende partij moet blijken dat zij niet langer in het bezit is van haar originele (afgedrukte) verblijfsvergunning omdat zij deze bewust verloren zou zijn (notities CGVS, p. 6-7), acht de Raad vooreerst onaannemelijk dat verzoekende partij een dergelijk belangrijk document bewust zou verliezen, temeer nu het geenszins vaststond dat haar asielprocedure in België een positieve uitkomst zou hebben en zij zich op deze wijze bij een terugkeer naar Griekenland in een moeilijkere administratieve situatie zou plaatsen. Bovendien wijst de Raad erop dat een persoon die internationale bescherming geniet in Griekenland en zijn afgedrukte verblijfsvergunning, *i.e.* het document dat aantoont dat hij in het bezit is van een geldige verblijfsvergunning, verliest niet te maken krijgt met de specifieke moeilijkheden waarmee personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en van wie de verblijfsvergunning is verlopen en die naar deze lidstaat moeten terugkeren, worden geconfronteerd. Zoals reeds opgemerkt, is de verblijfsvergunning van verzoekende partij nog steeds geldig (tot 07/09/2026) en is zij enkel niet langer in het bezit van haar afgedrukte verblijfsvergunning. Blijkens de in de bestreden beslissing aangehaalde informatie, is het mogelijk om een duplicaat te verkrijgen als de gedrukte verblijfsvergunning (ADET) verloren is gegaan. Hiertoe moet men zich naar een Asielbureau begeven om het verlies van het document aan te geven en een bewijs van verlies te krijgen dat aan de politie moet worden overgelegd. De politie zal de betrokken persoon een kennisgeving overhandigen. Het asielbureau moet van dit bericht op de hoogte worden gebracht, neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is verkregen, moet een afspraak worden gemaakt met het relevante politiekantoor om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in het geval van beschadigde documenten. Hoewel de voorliggende informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze informatie evenwel geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben. Zelfs indien wordt aangenomen dat verzoekende partij niet langer in het bezit is van haar afgedrukte verblijfsvergunning, *quod non*, blijkt hieruit dan ook niet dat zij geconfronteerd zou worden met de moeilijkheden die statushouders ondervinden die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben. Uit de voorliggende informatie blijkt dat het fysieke document pas ongeldig wordt nadat aangifte van diefstal of verlies naar behoren is gedaan, bij de politie in Griekenland (zie "*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*" gepubliceerd door RSA d.d. april 2025, p. 17). Verder blijkt nergens uit de voorliggende informatie dat de ongeldigheid van een afgedrukte ADET, in het kader van een procedure die tot doel heeft een identiek document te vervangen, zou leiden tot de opschorting of intrekking van het verblijfsrecht of andere rechten die aan dit document zijn verbonden. Zelfs indien wordt aangenomen dat verzoekende partij niet langer in het bezit is van haar afgedrukte verblijfsvergunning, *quod non*, blijkt hieruit dan ook niet dat zij geconfronteerd zou worden met de moeilijkheden die statushouders ondervinden die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben.

Verder bevestigt verzoekende partij dat zij in Griekenland over een fiscaal registratienummer (AFM) beschikte (notities CGVS, p. 7). De Raad merkt hieromtrent op dat uit de voorliggende informatie blijkt dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen – wat *in casu* het geval is – automatisch een AFM krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen. Dit AFM wordt behouden wanneer de betrokkene een internationale beschermingsstatus krijgt toegekend en blijft geldig zolang de ADET geldig is (zie "*Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights*" gepubliceerd door RSA in april 2025, p. 20-21). Gelet op het gegeven dat de verblijfsvergunning van verzoekende partij geldig is tot 7 september 2026, is ook haar AFM tot die datum geldig.

Met betrekking tot het sociaal zekerheidsnummer (AMKA) stelt verzoekende partij niet op de hoogte te zijn of zij hier al dan niet over beschikt (notities CGVS, p. 7). In alle ernst mag evenwel van verzoekende partij verwacht worden dat zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland op de hoogte is van de documenten waarover zij al dan niet beschikt en waarmee zij haar rechten als begunstigde van internationale bescherming kan doen gelden in Griekenland. In zoverre verzoekende partij reeds in Griekenland een AMKA verkreeg, dient opgemerkt te worden dat ook haar AMKA geldig blijft zolang haar ADET geldig is ("*Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights*" gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in april 2025, p. 24). Daarnaast toont verzoekende partij evenmin *in concreto* aan dat zij, indien zij nog niet beschikt over een AMKA, bij terugkeer naar Griekenland niet in staat zal zijn een AMKA aan te vragen en te activeren. De Raad merkt hieromtrent op dat uit de beschikbare informatie blijkt dat ingevolge een nieuwe ministeriële regeling uit december 2023 sinds 1 april 2024 het AMKA bij een eerste uitgifte inactief wordt afgegeven en vervolgens dient te worden geactiveerd met bewijs

van adres en werk/studie. Het bewijs van werk kan geleverd worden door middel van een arbeidscontract maar ook een werkbelofte/intentieverklaring volstaat reeds (zie *“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”* gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken in september 2024, p. 20-22; *“Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights”* gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in april 2025, p. 22-24; *“Country Report. Greece. Update on 2024”* gepubliceerd door AIDA/ECRE van 18 september 2025, p. 266-267). Verzoekende partij toont niet *in concreto* aan dat het voor haar onmogelijk is om dergelijk bewijs van adres en werk te leveren. De Raad benadrukt dat het aan de verzoeker toekomt om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.

2.4.9. Waar verzoekende partij gewag maakt van bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid en gezondheidszorg tijdens haar verblijf in Griekenland als begunstigde van internationale bescherming (notities CGVS, p. 8-14), onderstreept de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat zij evenwel niet aantoonde dat haar situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland van die aard was dat zij door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten, en voor zover zij volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om, terecht is gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die haar niet in staat stelde om te voorzien in haar meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor haar fysieke of mentale gezondheid of haar in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

Bovendien toont verzoekende partij, in het licht van de ervaringen waarmee zij naar eigen zeggen geconfronteerd werd, niet aan dat zij haar rechten ter zake niet zou kunnen doen gelden, nu immers vastgesteld moet worden dat zij hiertoe eerder beperkte stappen heeft gezet.

Vooreerst blijkt *in casu* immers duidelijk uit de verklaringen van verzoekende partij dat zij nooit de oprechte intentie had om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen en er haar rechten te doen gelden. Met name dient te worden vastgesteld dat zij nog geen drie maanden na de toekenning van haar internationale beschermingsstatus Griekenland verliet. Immers verkreeg zij de vluchtelingenstatus op 8 september 2023 en verliet zij Griekenland reeds eind november 2023, nadat zij in oktober haar verblijfsvergunning en in november haar reispaspoort had ontvangen (notities CGVS, p. 8; verklaring DVZ, vraag 27). Het is dan ook duidelijk dat verzoekende partij in Griekenland louter afwachtte tot zij de nodige Griekse documenten bekam die haar zouden toelaten haar reis verder te zetten, zonder dat zij daadwerkelijk enige intentie had om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen. Het is voor verzoekende partij niet mogelijk om op basis van dit uiterst kortstondig verblijf na het verkrijgen van internationale bescherming en de juiste documenten, conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid of medische zorg in Griekenland. De Raad benadrukt dat het aan de begunstigde(n) van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoekende partij verwacht worden dat zij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen kunnen niet genoegzaam blijken uit verzoekende partij haar verklaringen en gedragingen. Uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt immers dat zij klaarblijkelijk niet de intentie had om een duurzaam leven in Griekenland op te bouwen. Gelet op haar uiterst kortstondig verblijf in Griekenland na het verkrijgen van de internationale bescherming en de juiste documenten, kan reeds *a priori* niet worden aangenomen dat zij in Griekenland daadwerkelijke en ernstige pogingen ondernam om haar leven aldaar uit te bouwen en er haar rechten te doen gelden.

Dit wordt bovendien bevestigd door haar verklaringen over haar verblijf in Griekenland waaruit geen ernstige pogingen blijken om in Griekenland haar rechten te doen gelden op het vlak van tewerkstelling en medische zorg.

Inzake de door haar aangehaalde moeilijkheden op het vlak van tewerkstelling en gezondheidszorg, worden in de bestreden beslissing volgende terechte en pertinente vaststellingen gedaan: *“Betreffende uw beweerde moeilijkheden inzake het vinden van een tewerkstelling verklaart u dat u enkele malen illegaal werkte, o.m. in een tapijtenfabriek (CGVS, pg. 8) en op een druivenveld (CGVS, pg. 9). U maakt evenwel allerm minst gewag van ernstige inspanningen teneinde een duurzame en officiële tewerkstelling vinden. Immers, u verklaart zelf dat u geen interimkantoren bezocht (CGVS, pg. 9), enkel het internet aansprak (CGVS, ibid.) en hotels of winkels betrad (CGVS, ibid.). Van een doortastende manier van werk zoeken is er bijgevolg geenszins sprake. Dienaangaande wordt bijkomend benadrukt, zoals eerder aangehaald (cf. supra), dat o.b.v. uw verklaringen (CGVS, pg. 10) en de objectieve informatie binnen uw dossier wordt vastgesteld dat u op vandaag nog steeds over een fiscaal registratienummer beschikt dat u toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van onroerend goed.*

Inzake u vermeende moeilijkheden bij de toegang tot de gezondheidszorg beweert u dat u gedurende uw periode te Griekenland vier à vijf keer nood had aan medische verzorging (CGVS, pg. 12). Ofschoon het louter blote beweringen betreft maakt u andermaal evenwel allerminst gewag van ernstige inspanningen ten einde de gepaste medische zorg te vinden. Zo verklaart u dat uw medische zorgen niet gedekt waren (CGVS, pg. 9), dat het ziekenhuis te ver gelegen was (CGVS, pg. 13) en dat u geen geld had voor een huisarts (CGVS, ibid.) noch voor medicijnen (CGVS, pg. 13). Bijkomend verklaart u dat ook het medisch centrum voor vluchtelingen, waarvan u nota bene zowel de naam (CGVS, ibid.) als de afstand (CGVS, pg. 14) niet kunt benoemen, te ver gelegen was.”

Dient in dit kader tevens te worden herhaald dat verzoekende partij niet eens weet of zij in Griekenland al dan niet over een AMKA beschikte. In zoverre haar in Griekenland dan ook de toegang werd geweigerd tot huisvesting, de arbeidsmarkt, de sociale zekerheid en/of de gezondheidszorg omdat zij niet beschikte over de nodige documenten, dient dan ook te worden vastgesteld dat zulks geheel te wijten is aan haar eigen nalaten om stappen te ondernemen om de nodige documenten te bekomen waarmee zij desbetreffend haar rechten kon doen gelden. Daarenboven blijkt uit de voorliggende informatie dat begunstigen van internationale bescherming die niet over een AMKA beschikken in Griekenland niet geheel verstoken zijn van gezondheidszorg. Immers hebben zij gratis toegang tot medische noodhulp. Verder zijn er medische centra en poliklinieken in het beheer van ngo's die verschillende medische diensten aanbieden aan statushouders. Ook hebben veel gemeenten medische centra waar ook statushouders zonder AMKA terecht kunnen. Tevens kunnen statushouders zonder AMKA gratis of tegen een kleine vergoeding toegang krijgen tot de benodigde medicijnen indien er een recept is voorgeschreven door een arts in een openbare instelling, zoals een ziekenhuis of een medisch centrum (*“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, september 2024, p. 49-50; *“Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights”* gepubliceerd door RSA in april 2025, p. 35; *“Country Report. Greece. Update on 2024”* gepubliceerd door AIDA/ECRE van 18 september 2025, p. 268).

2.4.10. Inzake haar verklaring dat zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer zou zijn geworden van racisme (notities CGVS, p. 8, 10, 14 en 15), merkt de Raad dat, nog daargelaten de vaststelling dat dit slechts blote beweringen betreffen, de door verzoekende partij beschreven feiten onvoldoende zwaarwichtig zijn om te kunnen worden beschouwd als een onmenselijke of vernederende behandeling. Bovendien ondernam verzoekende partij geen enkele poging om beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties (notities CGVS, p. 14-15). Gelet op hoger genoemd vermoeden dat haar grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, hetgeen tevens impliceert dat de aldaar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, mag van verzoekende partij evenwel worden verwacht dat zij zich voor hulp of bescherming richt tot de bevoegde instanties en alle mogelijke middelen uitput die het recht in Griekenland haar biedt.

2.4.11. Verzoekende partij maakt evenmin aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

In haar verzoekschrift en aanvullende nota's wijst verzoekende partij op haar psychische kwetsbaarheid, doch de Raad merkt dat evenwel niet aan de hand van overtuigende medische en/of psychologische attesten aangetoond wordt dat de mentale gezondheidstoestand van verzoekende partij dermate is dat deze belangrijke negatieve gevolgen zou hebben op het vlak van haar zelfredzaamheid en autonomie. Uit het thans per aanvullende nota bijgebrachte psychologisch attest van 13 juni 2025 kan zulks althans niet worden afgeleid. In het attest wordt gewezen op het psychisch lijden van verzoekende partij en wordt op summere wijze een opsomming gegeven van haar symptomen, doch zonder verdere verduidelijking aangaande de precieze aard, omvang en/of ernst van deze problemen. Waar aangegeven wordt dat haar mentale toestand impact heeft op haar dagelijks leven, wordt niet concreet aangegeven op welke wijze en in welke mate zulks het geval zou zijn. Verder blijkt nergens uit dat verzoekende partij na de psychologische sessies waarvan sprake in het attest van 13 juni 2025 nog verder psychologisch werd opgevolgd. In haar aanvullende nota (d.d. 18/01/2026) lijkt zij voor te houden tot op heden psychologisch te worden opgevolgd, doch zij brengt hiervan geen enkel bewijs bij. In het attest wordt evenmin enige concrete toelichting gegeven aangaande de eventuele nood aan en complexiteit van verdere psychologische opvolging. Hoewel voorts op zich niet betwist wordt dat de situatie in Gaza, de situatie aldaar van haar achtergebleven familieleden en het verlies van naasten in het conflict een psychologische impact heeft op verzoekende partij, kan evenwel, gelet op het voorgaande, niet blijken dat zij persoonlijk dermate zware psychische problemen ondervindt dat deze een belangrijke negatieve impact hebben op haar zelfstandig functioneren. Ook blijkt uit niets dat verzoekende partij zware zorg en complexe monitoring behoeft die in Griekenland niet beschikbaar zouden zijn. Verzoekende partij maakt dan ook niet aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen om haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status in Griekenland.

Er kan *in casu* worden aangenomen dat verzoekende partij voldoende autonoom en zelfredzaam is om zich bij terugkeer naar Griekenland zelfstandig te handhaven. In de bestreden beslissing wordt hieromtrent immers dienstig op het volgende gewezen: “Uit uw verklaringen blijkt tot slot een hoge mate aan zelfredzaamheid. Zo behaalde u vooreerst te Palestina een Bachelor Computerwetenschappen aan de universiteit (CGVS, pg. 5, 6) en slaagde u er in om van uw land van herkomst via Egypte, Turkije en Griekenland naar België te reizen (CGVS, pg. 6). Na de erkenning van de hoedanigheid van het vluchtelingenstatuut verhuisde u vervolgens onmiddellijk naar Athene waar u, mits financiële ondersteuning van uw broer (CGVS, pg. 7), een appartement kon huren voor de prijs van 350 euro per maand (CGVS, *ibid.*) en ook gedurende uw laatste twee maanden te Griekenland huurde u een woonst (CGVS, pg. 11, 12). Ook uw reis naar België werd door uw broer bekostigd (CGVS, pg. 5, 8). Tot slot getuigt de vaststelling dat u te België reeds gewerkt hebt en momenteel Franse taallessen volgt (CGVS, pg. 10) van een zekere autonomie en zelfredzaamheid waardoor niet aangenomen kan worden dat u te Griekenland in een situatie van vergaande deprivatie zou belanden.” Uit haar verklaringen blijkt dan ook dat verzoekende partij beschikt over een zekere mate van zelfredzaamheid, keuzemogelijkheden, de capaciteit om complexe stappen te ondernemen en een ondersteunend netwerk. Er kan dan ook niet worden ingezien waarom een terugkeer naar Griekenland om daar een duurzaam bestaan uit te bouwen voor verzoekende partij niet mogelijk zou zijn.

2.4.12. Verder kan verzoekende partij evenmin volstaan met een loutere algemene verwijzing naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigden voor internationale bescherming in Griekenland teneinde aan te tonen dat zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Zij dient zulks *in concreto* aan te tonen, alwaar zij echter in gebreke blijft.

2.4.13. In het verzoekschrift maakt verzoekende partij nog gewag van vijandigheid, racisme en discriminatie door de Griekse bevolking. De Raad merkt in dit verband op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie maar dat dit niet tot het besluit leidt dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van verzoekende partij niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscolleges in Griekenland. Bovendien houdt dit op zich evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zouden zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkenen bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie. De informatie die blijkt uit het bijgebrachte CERD-rapport d.d. 24 december 2024 (bijlage 3 van het verzoekschrift) werpt hierop geen ander licht. Er mag dan ook van verzoekende partij worden verwacht dat zij zich bij eventuele problemen van vijandigheid, racisme en discriminatie voor hulp en/of bescherming richt tot de Griekse autoriteiten.

2.4.14. Ook met een algemene verwijzing naar de werkloosheidsgraad in Griekenland toont verzoekende partij niet *in concreto* aan dat zij in een dergelijke situatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. De Raad kan aannemen dat het in de huidige omstandigheden moeilijk is om werk te vinden in Griekenland omwille van de economische situatie, zoals dit ook in andere Europese landen het geval kan zijn, maar uit de informatie aangebracht door de beide partijen kan niet blijken dat het daardoor absoluut onmogelijk zou zijn voor verzoekende partij om in haar levensonderhoud te voorzien.

2.4.15. Het feit dat, zoals in het verzoekschrift wordt aangevoerd, gezinshereniging in theorie mogelijk is, doch het in de praktijk wordt belemmerd en/of zelfs onmogelijk wordt (gemaakt) en de procedures zeer lang duren, toont verder niet aan dat Griekse statushouders, zoals verzoekende partij, aan een met artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie strijdige behandeling zouden worden onderworpen en dat zij in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zouden/dreigen te belanden. Dit gegeven op zich bereikt als dusdanig niet de vereiste drempel van zwaarwegendheid. Bovendien blijkt niet dat statushouders in Griekenland in deze lidstaat geen gerechtelijke of andere stappen zouden kunnen ondernemen indien zij menen dat hen onterecht de toegang tot een dergelijke procedure wordt ontzegd of bemoeilijkt.

2.4.16. Wat betreft de argumentatie in het verzoekschrift dat “uit het AIDA-rapport verder blijkt dat de situatie van de terugkeerders dusdanig risicovol is, dat de Europese Commissie onder meer België, die overging tot deportatie, op het matje riep, omwille van schendingen van de basis mensenrechten. (p. 246)”, blijkt uit een lezing van het betreffende rapport waarnaar verwezen wordt dat op 29 september 2022 de Europese Commissie een ‘inbreukprocedure’ opstartte tegen België, Duitsland, Spanje en Griekenland omwille van het zich niet schikken aan/naar de Terugkeerrichtlijn 2008/115/EC. De Commissie verstuurde een brief ter kennisgeving aan die 4 lidstaten inzake een incorrecte omzetting van enkele bepalingen van voormelde richtlijn, die voorzien in een aantal regels voor de terugkeer van derdelanders die niet voldoen aan de voorwaarden inzake de toegang tot en het verblijf en de vestiging in een lidstaat, en riep op om zich te

conformereren aan de EU-wetgeving. De lidstaten kregen twee maanden de tijd om te antwoorden op de opmerkingen van de Europese Commissie, en bij gebrek aan een afdoende antwoord kon de Commissie beslissen om zich hierover verder uit te spreken ten aanzien van de betreffende lidstaat. De (hogervermelde) lezing van verzoekende partij van die bewuste passage in het AIDA-rapport vindt aldus geen steun in het rapport zelf, waardoor haar argumentatie feitelijke grondslag mist en niet dienstig of ernstig is. Uit het rapport blijkt geenszins hetgeen verzoekende partij hierin meent te lezen. Het rapport bevat voorts geen verdere informatie over een eventueel gevolg van en vervolg op het bewuste schrijven van de Europese Commissie.

2.4.17. In zoverre verzoekende partij in het verzoekschrift nog aanvoert dat zij geen bescherming tegen refoulement geniet in Griekenland, verwijst de Raad naar het voorgaande waarbij werd vastgesteld dat er geen elementen voorliggen waaruit kan blijken dat zij actueel niet langer internationale bescherming geniet in Griekenland. Zij toont ook op geen enkele wijze aan dat er sprake is van een wijdverspreide en systematische praktijk van teruggrijving van erkende vluchtelingen door de Griekse overheden. Evenmin toont zij *in concreto* aan dat er in haar geval een reëel risico op refoulement bestaat.

2.4.18. De verwijzing in haar verzoekschrift en aanvullende nota's naar internationale rechtspraak en arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is evenmin van die aard dat zij afbreuk kan doen aan het voorgaande. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in Griekenland gebeurt in het kader van een individuele beoordeling van de zaak die voorligt in elk stadium van de asielpcedure. Feiten en elementen eigen aan elk concreet beschermingsverzoek zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier. Voormelde analyse van de situatie in Griekenland is gesteund op de informatie zoals aangebracht door beide partijen.

2.4.19. Gelet op wat voorafgaat, is de Raad van oordeel dat verzoekende partij niet aantoont dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terecht komt die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, pt. 91). Zij toont niet aan dat zij bij een terugkeer naar Griekenland persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM of artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

2.4.20. De door verzoekende partij bijgebrachte documenten (administratief dossier, stuk 6, map documenten, docs. 1-5), allen kopieën, werpen geen ander licht op bovenstaande bevindingen.

Haar Palestijnse paspoort (doc. 1) en Palestijnse identiteitskaart (doc. 2) bieden louter een indicatie van haar identiteit en herkomst, *i.e.* elementen die hier niet ter discussie staan. Haar UNRWA-kaart (doc. 4) en haar vaccinatiekaart (doc. 5) hebben slechts betrekking op haar leven en de omstandigheden in Gaza, waarvoor zij in Griekenland reeds bescherming geniet, en staan los van haar situatie in Griekenland. De kopieën van haar Griekse verblijfsvergunning en reispaspoort (doc. 3) hebben betrekking op haar situatie in Griekenland en de documenten die zij aldaar verkreeg als begunstigde van internationale bescherming, hetgeen hierboven reeds omstandig werd besproken.

2.4.21. Gelet op het voorgaande, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland. Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op haar specifieke omstandigheden verhinderen. Haar beschermingsverzoek dient dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

Bijgevolg moet er geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming voorzien in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad opmerkt dat een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in principe moet worden beoordeeld in het licht van het herkomstland (RvS 11 september 2014, nr. 228.337; RvS 20 november 2014, nr. 229.251 en RvS 23 mei 2017, nr. 238.301). Waar het beschermingsverzoek van de verzoekende partij niet-ontvankelijk blijkt omdat zij zich nog (redelijkerwijs) kan beroepen op haar beschermingsstatus in Griekenland, kan de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet dan ook niet dienstig worden aangevoerd. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

De verwijzing in haar verzoekschrift en aanvullende nota's naar de situatie in Palestina is *in casu* dan ook niet dienstig voor de beoordeling van het verzoek van verzoekende partij. De situatie wordt namelijk beoordeeld ten opzichte van het land waar zij internationale bescherming geniet, namelijk Griekenland.

2.4.22. In de mate verzoekende partij artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie geschonden acht, benadrukt de Raad dat deze artikelen vereisen dat verzoekende partij doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mag worden teruggelid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM en artikel 4 van het

Handvest van de grondrechten van de Europese Unie vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij/zij een dergelijk risico loopt, moet zijn/haar beweringen staven met een begin van bewijs. *In casu* toont verzoekende partij niet aan dat zij, die de internationale beschermingsstatus geniet in Griekenland, geen toegang zou krijgen tot de rechten en voordelen verbonden aan haar status inzake toegang tot onder meer gezondheidszorg, werkgelegenheid en huisvesting. Verder geniet zij als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. De levensomstandigheden van verzoekende partij in Griekenland kunnen niet worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM.

2.4.23. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien februari tweeduizend zesentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT